

rigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage hensyn til offentlige eller private interesser. Der er efter Retsplejerådets opfattelse derfor ikke behov for at indføre særlige bestemmelser vedrørende retsmæglerens tavshedspligt og videregivelse af oplysninger ud over den generelle bestemmelse om, at oplysninger, der fremkommer under en retsmægling, er fortrolige, medmindre parterne aftaler noget andet, eller oplysningerne i øvrigt er offentligt tilgængelige.

Retsplejerådet har overvejet, om der bør indføres særlige bestemmelser; hvorefter parterne og tredjemand, der deltager i retsmæglingen, på tilsvarende måde som retsmægleren skal kunne straffes for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger fra retsmæglingen. Retsplejerådet finder imidlertid ikke grundlag for at foreslå sådanne regler. Retsplejerådet lægger herved navnlig vægt på, at den part eller tredjemand, der bryder sin tavshedspligt, efter omstændighederne vil kunne pådrage sig et erstatningsansvar over for den part, der måtte blive pådraget et tab, som følge af den uberettigede videregivelse af oplysninger, ligesom en uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger i nogle tilfælde kan være omfattet af straffelovens regler om fredskrænkelser. Retsplejerådet finder, at dette må anses for at være tilstrækkeligt til at varetage hensynet til, at der ikke sker uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger.

Der henvises til betænkningen side 157-161.

3.8.2. Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

I forbindelse med høringen over betænkningen har det været anført, at parterne bør have pligt til at møde personligt under retsmæglingen og ikke bør have mulighed for at aftale noget andet.

Justitsministeriet er enig med Retsplejerådet i, at hensynet til at opnå en succesfuld retsmægling taler for, at parterne bør møde personligt under retsmæglingen, og dette bør derfor være udgangspunktet. Justitsministeriet er imidlertid også enig med Retsplejerådet i, at det ikke bør være udelukket at fravige dette udgangspunkt, således at det i forbindelse med fastlæggelsen af det enkelte møde kan aftales, at en eller begge (alle) parter ikke behøver at være personligt til stede.

Det har i forbindelse med høringen over betænkningen endvidere været anført, at der bør åbnes mulighed for, at parterne kan aftale at inddrage andre berørte som direkte parter i mæglingen (dvs. ud over eventuelle tredjepersoner, der inddrages som særligt sagkyndige mv.)

Når behandlingen er en civil sag er begyndt ved retten med et eller flere krav, kan inddragelse af en ny part i sagen ske ved, at den nye part indstævnes i sagen af en af de hidtidige parter (adccitation), jf. retsplejelovens § 250, stk. 2, eller ved at tredjemand selv indtræder som part i sagen (hovedintervention), jf. retsplejelovens § 251. Retsmægling kan som nævnt alene anvendes i sager, der allerede verserer ved retten. Efter Justitsministeriets opfattelse bør en tredjemand derfor alene kunne inddrages som part i en retsmægling, hvis tredjemanden inddrages som part i retssagen som sådan, og Justitsministeriet finder derfor ikke grundlag for at foreslå særlige regler om muligheden for at inddrage nye parter i en retsmægling. Hvis en ny part inddrages i retssagen efter reglerne om adccitation eller hovedintervention, vil der herefter ikke være noget til hinder for, at denne part også inddrages i en retsmægling, når parten, de oprindelige parter og retsmægleren er enige herom.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 (forslag til retsplejelovens §§ 274, 275 og 277, stk. 1-3), og bemærkningerne hertil.

3.9. Sagsomkostninger

3.9.1. Som nævnt ovenfor under pkt. 3.6.2 finder Retsplejerådet, at retsmægling bør være en mulighed, der stilles til rådighed for parterne uden krav om betaling af yderligere beløb til retten, uanset om retsmægleren er dommer eller advokat. Retsmægling kan derimod medføre udgifter for parterne i form af navnlig advokatsalær til egen advokat eller aftalt honorar til en tredjemand for deltagelse i retsmæglingen, herunder f.eks. for udarbejdelse af en sagkyndig erklæring.

Forsøgsordningen med retsmægling er tilrettelagt på den måde, at parterne som udgangspunkt hver især skal afholde egne udgifter i forbindelse med retsmæglingen – og dette gælder uanset udfaldet af retsmæglingen. Således er det en del af standardaftalen i forsøgsordningen, at parterne forpligter sig til at afholde egne udgifter i forbindelse med retsmæglingen, jf. nærmere pkt. 2.4.10 ovenfor.

For at undgå at spørgsmålet om fordeling af omkostningerne ved retsmægling kan komme til at virke hæmmende for parternes motivation til at deltage i en retsmægling, foreslår Retsplejerådet en udtrykkelig lovregel om, at parterne hver især bærer egne omkostninger i forbindelse med retsmæglingen, uanset hvordan retsmæglingen ender. Retsplejerådet henviser i den forbindelse endvidere til, at en sådan omkostningsfordeling må anses for rigtigst, når henses til retsmæglingens særlige karakter, hvor der fokuseres på begge parters behov.